

Kerkwijzer Kerstmis 2011

Jaargang 13, nummer 2

Inhoudsopgave	1
Inleiding: De stilte van Kerst	2
Onderhoudsgroep staat garant voor prachtige kerststal	4
Chantemble brengt kerst-cd uit	6
Bericht van over de Maas	7
Alphacursus moet je doen!	10

- Uitneembare vieringenlijst Drunen en Elshout -

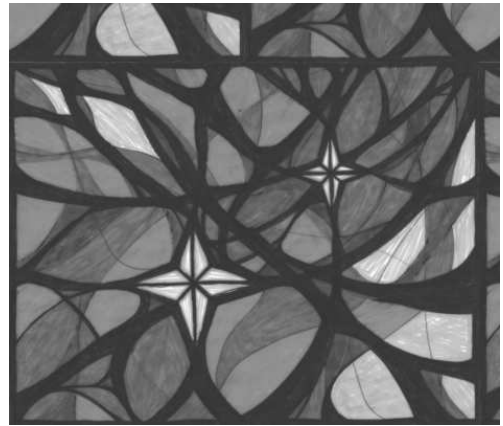
Ruim 69.000 euro voor lokaal project in Ghana	11
Vouwblad Huwelijk en Gezin	12
Welwillendheid en dankbaarheid in het onderwijs	13
Flitsen(d) – uit de Lambertusflitsen	16
Bethlehem is niet zo ver	18
Kleurplaat	19
Colofon, tarieven	20

INLEIDING:

De stilte van Kerst

Door pastoor Dieter Hedebouw

“Stille nacht, heilige nacht”. We kennen allen wel dat refrein van één van de bekendste kerstliederen. Voor velen drukt dit lied hét kerstgevoel uit. Melodie en ritme komen prachtig overeen met de boodschap van de tekst. Bij dit liedje moet je geen stevig orkest hebben om het te ondersteunen, bij dit liedje zeg je niet: hé zing eens wat sneller. Het geeft vooral gehoor aan dat diepe mysterie dat kerst omringt.

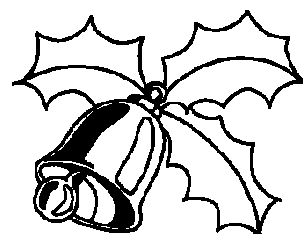

Aan de ene kant is kerstmis geen mooie gebeurtenis. Twee mensen moeten gedwongen op reis, de vrouw is zwanger en kan elk ogenblik bevallen maar ze worden geweigerd bij alle slaappleaatsen. Noodgedwongen moeten ze hun toevlucht nemen in een stal of grot ergens op de velden buiten Betlehem en dit in de koude van een winternacht. Maar aan de andere kant gaat het om de geboorte van de Zoon van God die deze omstandigheden aan zich laat gebeuren en daarmee uitdrukt dat God ons niet wil benaderen in grootse triomf en machtig spektakel, maar in de armoede, in grote en zelfs beschamende eenvoud, ja, in de stilte van een koude winternacht. Als God op aarde komt, dan krijgen we geen stortvloed van woorden maar alleen de geluiden van een baby. En later zal Jezus ook vaak zijn toevlucht nemen tot die zwijgzaamheid. Zeker wanneer Hij veroordeeld wordt door Pilatus en Hij Zijn lijden ondergaat. Deze zwijgzaamheid heeft een boodschap.

Kerstmis zou je niet echt het feest van de stilte kunnen noemen. Integendeel, overal klinkt er muziek, mensen gaan op in de drukte van de boodschappen, en velen gaan van het ene diner naar het andere. En daar is natuurlijk niets mis mee, begrijp me niet verkeerd, al moet je hierin niet overdrijven. Kerstmis is een familiefeest, we vieren ons samenzijn en daar hoort een goede

maaltijd bij, een mooi versierd interieur enz. Maar we weten allemaal dat dit niet de kern van Kerstmis is. En zeker de mensen die kerstmis juist moeilijk vinden omdat ze een dierbare hebben verloren, eenzaam zijn, ziek zijn of een andere zorg moeten dragen zodat de vreugde en gezelligheid van een ander juist de pijn vergroot. Het feestvieren is eigenlijk een gevolg van iets anders. Het huis van het feest wordt gebouwd op een fundament: God is op aarde gekomen, Hij heeft ons de weg naar de vrede opengemaakt, Hij wil in ons hart geboren worden en Zijn Liefde aan ons geven. En wij op onze beurt kunnen het daardoor weer aan anderen doorgeven zoals een kaarsje dat je aansteekt en waarmee je weer een ander kaarsje kunt aansteken.

Maar dit moet geboren worden in de stilte van je hart. Want die geboorte van die liefde van God in ons kun je vergelijken met het kerstverhaal. Als je hart verstoord is door lawaai en drukte merk je die geboorte niet. Je wijst het zelfs af want je herberg zit immers al vol, het is er te druk voor een man met zijn hoogzwangere vrouw. En de eenvoud en armoede van de stal zal te ver van jou verwijderd zijn zodat je niet in staat bent God daarin te zien. Innerlijke stilte is nodig om dat grote geheim van ons geloof te kunnen bevatten en ervan te kunnen genieten. Ik zeg wel innerlijke stilte. Het is af en toe goed om de uiterlijke stilte op te zoeken, bijvoorbeeld een wandeling alleen in het bos, weg van alle drukte om tot jezelf te komen. Maar dat kun je natuurlijk niet voortdurend doen, dat zou ook niet goed zijn. Met innerlijke stilte bedoel ik de stilte in je binnenste. De ruimte en aandacht die je God geeft om er te wonen en Hem te laten spreken. En dat is niet makkelijk. Want allerlei andere verlangens en gedachten dringen zich op en forceren je om dit te doen of dat te doen, dit te willen of dat te willen. Die innerlijke ruimte die je voor God openlaat kan dan de ideale stal zijn waar God geboren kan worden om zijn vrede te geven. Zo zal Hij je kunnen omvormen tot een mens van vrede die gaat zien en handelen vanuit zijn vrede. Niet per se de vrede zoals wij die zien, want in naam van de vrede zijn al heel wat verkeerde zaken gebeurd, maar zoals God die ziet.

Het is dan ook die kerstvrede die ik u allen toewens. Bijzonder wens ik die toe aan alle mensen die Kerstmis om welke reden dan ook juist een moeilijke tijd vinden. Laten we ook materieel aandacht schenken aan diegenen die het nodig hebben.

Onderhoudsgroep staat garant voor prachtige kerststal

Door Jan van Engelen

De onderhoudsgroep van onze parochie heeft het weer voor elkaar gekregen: een prachtige kerststal waar iedereen graag naar komt kijken. De groep bestaat uit Henk Windau (meer dan 25 keer), Theo Bierkens (19), Jan Govers (12), Guus van der Sluis (12), Frank Verheijde (5) en Ton van Hulten (3). Tussen haakjes staat het aantal jaren dat zij aan het bouwen van de stal hebben meegewerkt.

Henk Windau kent de situatie nog dat de Mariakapel voor de stal werd ingeruimd. Daar stond een kerststal die vrij snel was op te bouwen. Jarenlang deden dat bijvoorbeeld Nico Verhoeven en Christje van Wezel. De beelden waren van gips en daardoor kwetsbaar. Het geheel oogde fraai, maar toch trad er in de loop der jaren veel slijtage op. De oude groep werd opgeruimd. Zo hebben zij de kameel in processie naar de stort gebracht. Daar werd 'ie in de vuilniswagen gegooid. Lachwekkend was dat het beest bij het vermalen werd onthoofd. "Zo kan het gaan," zegt Henk.

Het werd dus tijd voor wat anders. Oud-pastoor Felie Spooren kocht in 1991 een andere kerstgroep aan. De beelden waren handgemaakt en voorzien van authentieke kleding. Dat was een goede basis om mee aan de slag te gaan. Vier jaar geleden zorgde Mariline en Wim Brok voor twee doeken van zes bij zeven

meter met daarop een oosters landschap. Beeldend kunstenaar Sjoera Siebers zorgde voor de nodige inspiratie bij de bouw van een nieuw kersttafereel. De voorlaatste week van november begint de groep met het ophangen van de doeken in het rechter transept van de kerk. Het altaar dat er staat is zo zwaar dat het niet weg te halen is. Elk jaar weer slagen de bouwers van de kerststal er in het te verwerken in het groter geheel.

Om de kleine kinderen het bekijken van de stal gemakkelijker te maken wordt de laatste jaren zoveel mogelijk 'gelijkvloers' opgebouwd. Los van de kerstgroep wordt gewerkt met hout, houtsnippers, zand en bomen. De nieuwe kaarsenbakken komen van de firma Soomers Kantoormeubelen uit Waalwijk. De WML uit Waalwijk zorgt voor de snippers. Hoveniersbedrijf De Langstraat uit Elshout regelt het zand. Tuincentrum Drunen levert het klein groen en de stenen. De planten en bomen komen van Roestenburg uit Nieuwkuijk. Dit alles gebeurt zoveel

mogelijk 'kostenneutraal'. Mooi dat het zo kan. Brandveiligheid staat overigens voorop bij het bouwen.

Theo Bierkens is onder andere de man van de waterpartijen. Leuk om te vermelden is dat er een vijver was gebouwd en die was de week er op helemaal leeg. De kameel kan hem onmogelijk hebben leeggedronken. Nergens een plas water te vinden. Zal hij toch helemaal zijn opgedroogd, " stelt Theo uiteindelijk.

De groep besteedt aan het opbouwen van de kerststal zo'n 150 manuren, verdeeld over verschillende dinsdagavonden, wat donderdagavonden en twee zaterdagavonden. Elk jaar wordt de oppervlakte van het geheel groter, zo blijkt.

Of er nog wat leuke voorvallen zijn te melden? Ja, natuurlijk zijn er al wat genoemd! Nog eentje dan. Een dametje wilde haar hondje uitlaten in de kerststal en vond dat dit gewoon moest kunnen. "Het heeft ons heel wat overredingskracht gekost om haar op een ander idee te brengen," vertelt Theo weer. De onderhoudsgroep is overigens nog op zoek naar een soepel vallend tentdoek van

ongeveer 5 bij 5 meter in de kleur bruin/beige wat gemakkelijk is te plooiën. Dit is ter verfraaiing van de kerststal. Speciale aanbieding van de kerstgroep is: De waxinelichtjes bij de kerststal kosten 50 eurocent per stuk. “Drie voor twee euro, da’s toch een koopje, niet.” Nou...

Overigens, de verhoudingen binnen de groep zijn prima. Dit is dus een garantie voor nog jarenlang een prachtige kerststal in de kerk van Drunen. Zij is tot Driekoningen (6 januari) dagelijks te bezichtigen tijdens de openingstijden van de Lambertuskerk. Gewoon meer dan de moeite van het bekijken waard. Duizenden mensen gingen u/je door de jaren heen al voor.

Chantemble brengt kerst-cd uit

Zanggroep Chantemble brengt voor de feestdagen een cd met kerstliedjes uit. De opnames zijn gemaakt in de studio van Kraamer Music BV te Drunen. De muziekdrager telt 16 nummers in het populaire genre en die zijn bijna allemaal Engelstalig. Enkele nummers: *A bit of holiday cheer*, *Angel carol*, *Glorious kingdom*, *We three kings* en *When a child is born*.

Een hiervoor samengesteld combo met piano, drums, gitaar, dwarsfluit, viool, basgitaar en pijpklokken heeft de groep begeleid.

Chantemble brengt de cd in eigen beheer uit. Hij kost 9,95 euro en is te koop bij Music Shop aan het Raadhuisplein te Drunen en via René van de Hoven, tel. 0146-320088. Ook kunt u informatie vinden op de website van de groep: www.chantemble.nl.

Tijdens de Dickensmarkt staat de zanggroep op het Raadhuisplein en laat dan alle liederen horen. Zij dankt haar sponsors, met name hoofdsponsor Rabobank De Langstraat!

Bericht van over de Maas

Door Jan Brok

Helaas voor onze parochie is Harold van Overbeek per 1 september benoemd als kapelaan in de Pastorale Eenheid Bommelerwaard bij zijn "oude" pastoor Ron van den Hout die onze parochie eerder heeft verlaten. Tijd om beiden eens uit te nodigen hun ervaringen aan de Kerkwijzer toe te vertrouwen, zeker nu onlangs bekend is geworden dat pastoor Ron van den Hout vicaris wordt in ons bisdom.

Kapelaan Harold kijkt met dankbaarheid terug op zijn tijd als kapelaan hier in de parochie Drunen-Elshout, op zijn werk hier en de waardering die hij proefde bij zijn afscheid op 4 september. Op 21 september is hij verhuisd van Drunen naar Hedel. De pastorie is een statig herenhuis, prettig om in te wonen en waar Harold zich meteen in thuisvoelde. Ook hier werkt hij drie dagen in de parochie en besteedt hij drie dagen aan zijn studie.

De parochie, nu nog pastorale eenheid, is wel heel anders van karakter dan Drunen-Elshout. De Pastorale eenheid Bommelerwaard bestaat uit 7 parochies met inmiddels wel één bestuur. Op 1 januari 2013 wordt het een parochie met 7 kerken en verschillende zorgcentra. Voor de kapelaan is vooral het verdelen van aandacht over de verschillende kerken en dorpen nog wel een aandachtspunt. Hij heeft hier zijn agenda nodig om te kijken in welk van de 7 kerken de Heilige Mis gedaan moet worden. Het is ook een ander gebied, de protestanten zijn in de meerderheid, verdeeld over heel uiteenlopende stromingen, van heel liberaal tot orthodox.

Pastoor Ron van den Hout voegt intussen nog toe dat de komst van Harold voor hem voelde als "opnieuw thuiskomen" na een onderbreking van twee en een half jaar in hun samenwerking.

Als echte Brabander ben ik natuurlijk erg nieuwsgierig hoe het 'in de klei' is, zoals de Bommelerwaard oneerbiedig wel wordt genoemd. "Het verschil tussen 'zand' en 'klei' wordt overdreven," geeft pastoor Ron van den Hout aan. "Je hebt overal wel eigenwijze mensen" was daarop een wat ludieke aanvulling. Wat hun beide opvalt is het grote verschil tussen de verschillende

dorpen. Alem lijkt heel sterk op Brabant, heel gemoedelijk, terwijl de mensen in Kerkdriel weer heel anders zijn, meer een ondernemersmentaliteit, maar als gemeenschap even karaktervol. Wel wil iedere dorpsgemeenschap heel sterk zijn eigen identiteit behouden, veel sterker dan dat je dat ziet in Brabant; de dorpen willen veel meer onafhankelijk van elkaar blijven.

Het vormen van één parochie is vooral noodzakelijk vanwege het teruglopen van het kerkbezoek en de financiën. Wel zijn de parochies al jaren gewend aan het delen van pastores en kape-laans. Mgr. Bekkers heeft in de jaren '60 deze parochies toebe-deeld aan de Franciscanen en pastoor Van Bronckhorst was de laatste Franciscaan die als pastoor hier gewerkt heeft. Hij is dus twee en een half jaar geleden opgevolgd door "onze" Ron van den Hout. "Ik heb altijd het gevoel gehad dat het mij hier wel ging lukken, ook al hebben de parochianen aan mij moeten wennen" geeft hij aan. Hij voelt zich inmiddels goedthuis in deze gemeen-schap en vindt het jammer nu al weg te moeten. "Na twee en een half jaar leren de mensen je kennen en als je niet bekend bent bij (en met) de mensen dan loopt alles veel stroever. Jammer, het fusieproces komt nu juist op dreef, de besturen waren er eerst nog niet rijp voor. Nu dit wel zo is kan ik deze samenvoeging niet afwerken."

Voor Pastoor Ron van den Hout kwam de vraag van het bisdom als een verrassing. Hij had het idee dat mgr. Mutsaerts bij hem op bezoek kwam om te vragen of hij waarnemend deken wilde worden in een ander dekenaat. Het bisdom wilde echter de plaats van de vertrekkende hulpbisschop Liesen al ingevuld hebben voor zijn benoeming als bisschop van het bisdom Breda bekend gemaakt werd. Ron van den Hout was niet voorbereid op dit verzoek, "toch wel eerst een paar keer diep zuchten" vertelt hij. Na enkele dagen bedenktijd heeft hij ingestemd met de benoeming. Zijn taken als vicaris zijn nog niet bekend, deze moeten nog verdeeld worden met hulpbisschop Mutsaerts en mgr. Hurkmans. Hij gaat nu bisdombreed werken, met parochies en besturen, het beleid van het bisdom uitvoeren. Zijn pastorale taken, het dopen, de huwelijksvoltrekking, begrafenissen en contacten met parochi-anen, dit zal hij sterk gaan missen, vertelt Ron. Een vicaris is

overigens geen hulpbisschop, hoewel zijn werkzaamheden te vergelijken zijn. Een hulpbisschop wordt op voordracht van een bisschop gewijd en zijn benoeming geschiedt door de paus. Een vicaris wordt door de bisschop benoemd en is in dienst van het bisdom.

Als vicaris blijft Ron van den Hout waarschijnlijk wel vormheer, een leuke taak vindt hij zelf. Je bezoekt de verschillende parochies die allemaal hun beste beentje voor zetten om de kinderen voor te bereiden en een mooie viering te organiseren. Onze oudpastoor heeft nog veel contacten in zijn voormalige parochie, komt hier nog bijzonder graag en vindt vooral *Onzendag* in Elshout een geweldige inspiratie en herinnering aan 12 jaar werken in onze parochie. "Het vertrouwen wat je hebt gekregen merk je pas als je weggaat". Het was heel opvallend voor hem dat hij bij het Vormsel in 2010 merkte dat hij in onze parochie nog meer mensen kende dan in zijn toen nog nieuwe geloofsgemeenschap. Hij kon tegen de vormelingen toen nog zeggen: "doe ook de groeten aan je oma, opa of ander familielid". "Na zoveel jaar gaat de parochie naar de pastoor staan, het gevoel eigen te zijn en door een benoeming elders moet je dit afbreken."

Ook Harold van Overbeek geeft aan terug te kijken op een heel mooie periode. Hij wilde zeker in onze parochie blijven tot hij voldoende hersteld was en is blij dat het bisdom hem die tijd gegeven heeft. Hij is nu weer zo fit als mogelijk is en kijkt met veel zin uit naar zijn nieuwe taken in dit pastorale team. Harold heeft overigens bijna gelijk gekregen: ooit in een kerkdienst in Elshout heeft hij al uitgeroepen dat pastoor Ron van den Hout de nieuwe hulpbisschop zou worden. Ook al was het in de carnavalsmis, al was hij nog helemaal nuchter (mensen die gedronken hebben vertellen gemakkelijk de waarheid) - toch zat hij toen niet ver van de waarheid af.

Wat missen onze beide Brabanders nu in het Rivierenland? Vooral de bossen, de heide, en er zijn geen lanen met bomen als in Best, Diessen en Drunen, maar vlakke polders, dijken en haventjes. Wel veel goede, aardige, godvruchtige mensen, aan beide kanten van de rivier die zowel het werk, als onze Brabantse voorgangers zelf, zeker waarderen.

Alpha-cursus moet je doen!

Door Jan van Engelen

De dames Joke van Dal, Emmy Joli, Dorien van Loon en Loulou van de Wiel hebben samen met de heren Wim van Beek en Jan van Engelen vanuit onze parochie de Alpha-(geloofs)cursus gevolgd. Deze keer werd de cursus in de pastorie van de Sint-Janskerk te Waalwijk gehouden voor nog zes mensen uit Waalwijk en Kaatsheuvel. Het symbool van de cursus is een mannetje wat een gigantisch vraagteken met zich meedraagt. Allemaal zijn we in ons leven op zoek naar de zin ervan. Of vragen we ons af of er meer is tussen hemel en aarde. Of, willen we ons gewoon eens verdiepen in het christelijk geloof.

Tien cursusavonden op de woensdag, en een zaterdag hebben bol gestaan van bijzonderheden en smakelijk eten. Elke bijeenkomst begon er mee, een leuke manier om je medecursisten en de cursusleid(st)ers beter te leren kennen. Ans Maaijwee, Fanny Verheijde en Frank Swinkels, in onze parochie geen onbekenden, leidden ons inderdaad door de cursus. Zij deden hun werk voortreffelijk.

Telkens een andere gastspreker verzorgde de inleiding op de cursusavond. Zo leerden we de pastoors, diakens en pastoraal werkers van andere parochies uit onze omgeving 'kennen'. Ook pastoor Dieter Hedeboom, kapelaan Harold van Overbeek en diaken Albert Soeterboek deden mee. Een heel bijzondere ervaring. Hierna werd in twee groepen (na)gepraat over tal van onderwerpen. Om er eens wat te noemen: Wie is Jezus? Is er meer? Bidden: waarom en hoe? Hoe belangrijk is de bijbel? Hoe leidt God Ons? Hoe zit het met de kerk?

De cursus heeft ons nauwelijks wat gekost (alleen een kleine bijdrage voor de maaltijden) maar juist heel wat opgeleverd; het is onze vrije tijd meer dan waard geweest.

Op de laatste cursusavond 30 november 2011 werd de cursus nabesproken. De algemene mening van de cursisten is dat je geloven niet kunt zien maar moet ervaren. De cursus is voor de meesten van zoektocht naar ontdekkingsreis geworden. Bij velen blijven vragen nog bestaan die om een antwoord vragen. Er zijn nog andersoortige cursussen die hen vast verder kunnen helpen. De cursusleiding kreeg voor haar inzet van Dorien van Loon naast een woord van dank elk een kaart met daarop een gedicht, een waardebon en een kaars. De cursisten zelf kregen nog wat informatie mee naar huis die zij vast gaan lezen tijdens de aankomende winteravonden. Daarnaast was er voor ieder van hen een kaart met daarop een pakkende tekst.

Conclusie: heb je de kans aan een volgende Alphacursus mee te doen? Doe het! Je houdt er echt wat aan over. Eigenlijk zou het mannetje van het vraagteken een uitroepteken moeten dragen...

VASTENAKTIE

Cordaid

Ruim 69.000 euro voor lokaal project in Ghana

Van het Missiecentrum Drunen

Tijdens een bijeenkomst te Haarsteeg van vrijwilligers van diverse parochies van het dekenaat Waalwijk/Heusden/Zaltbommel is bekendgemaakt dat de dekenale Vastenactie 2011 het unieke bedrag van ruim 69.000 euro heeft opgebracht voor een lokaal project in Ghana dat wordt uitgevoerd door Maartje Admiraal uit Heusden.

Er zijn in Ghana veel straatjongeren. Hun lot trekt de Stichting Chance2Change-Ghana zich aan. Maartje uit Heusden en Titus Votere uit Ghana hebben een project opgezet met als titel: *'Schoenmaker blijf bij je leest'*. Allereerst voorziet dit project in een opvanghuis. In het huis is altijd een huismoeder aanwezig. Naast opvang en eten biedt zij ook de nodige zorg, liefde en aandacht. Ook wordt er een leerkracht aangesteld die de jongeren leert lezen

en schrijven, maar ook sociale vaardigheden en gezondheidsvoorlichting. Als einddoel wordt de jongeren het vak van schoenmaker geleerd.

Om het geld bijeen te brengen is er door de vele vrijwilligers in de parochies met veel energie en enthousiasme gewerkt. Er zijn in de regio koffiestops en vastenmaaltijden gehouden, er zijn vastenzakjes verspreid en weer opgehaald en er is gecollecteerd. Als gezamenlijke actie is er een regionale Wandel- en Fietstocht gehouden waarbij vele sportieve kilometers zijn afgelegd voor het goede doel. Het project van Chance2Change-Ghana werd door Vastenactie/Cordaid speciaal ondersteund: bij elke euro die is opgehaald droeg Cordaid nog eens vijftig eurocent bij.

Vouwblad “Huwelijk en Gezin”

Door de Werkgroep Vrijwilligers en Communicatie

Vrijwilligersgids

In maart 2008 verscheen de Vrijwilligersgids van onze parochie, samengesteld door de commissie Vrijwilligers en Communicatie. Deze gids draagt bij aan de onderlinge communicatie en aan de interne afstemming en samenhang tussen de vele vrijwilligers. Op de website worden de wijzigingen binnen de werkgroepen up-to-date gehouden.

Contactavond werkgroepen

Een volgende stap was om de contacten tussen de verschillende werkgroepen te bevorderen. In november 2009 werden de vrijwilligers uitgenodigd voor een contactavond, waarbij zij nader kennis konden maken met het pastorale team (pastoor Hedebouw was toen net benoemd) en meer te horen over de wijze waarop het bisdom de nieuwe parochies wilde vormen. De reactie op deze avond was zeer positief. Diverse aanwezigen gaven aan dit vaker te willen en meer te willen weten over wat andere werkgroepen doen.

Contactavond werkgroepen Huwelijk en Gezin

Wij kozen ervoor om te beginnen met de werkgroepen die behoren tot "Huwelijk en Gezin": Huwelijkskatechese, H. Doopsel, Eerste H. Communie, H.Vormsel, Kinderkerk/kinderwoorddienst, Kinderbijbelclub, Kinderkoor, Gezinsviering en Misdiensers. Voor de parochieavond in november 2010 werden de contactpersonen en een tweede vertegenwoordiger (-ster) van bovengenoemde werkgroepen uitgenodigd, met het doel hen met elkaar en elkaars werkwijze kennis te laten maken. Vaak bleek men van elkaars manier van werken onvoldoende op de hoogte te zijn.

Vouwblad Huwelijk en Gezin

Dit heeft ertoe geleid dat wij besloten hebben een vouwblad samen te stellen waarop al deze werkgroepen staan vermeld, met een korte beschrijving van de doelgroep en de werkwijze. Bedoeling is dat dit vouwblad steeds door de leden van de werkgroepen wordt meegegeven aan de parochianen die zij tijdens hun werk ontmoeten. Wij hopen dat een grotere bekendheid leidt tot een grotere deelname.

Nieuwsgierig geworden? Bekijk het vouwblad dan op de website van onze parochie: www.parochedrunen-elshout.nl.

Godsdienst-Levensbeschouwing als heilige grond! **Welwillendheid en dankbaarheid in het onderwijs**

Door Bill Banning - identiteitsbegeleider katholieke basisscholen en docent GL en KCV op het d'Oultremontcollege

Geef jij Godsdienst-Levensbeschouwing? Dat is zeker dubbel moeilijk! Dat is een opmerking die ik regelmatig van nieuwe kennissen krijg. Lesgeven zou al niet meevallen en het vak Godsdienst-Levensbeschouwing (GL) natuurlijk al helemaal niet. Klopt als een bus, als ik terugdenk aan mijn eigen middelbare school. We zaten in de bovenbouw vaak te kaarten, terwijl ergens voor in de klas een leraar boos stond te worden. Niet voor niets

dat leraren godsdienst in de jaren zeventig bij bosjes overspannen raakten. Maar gelukkig heeft GL als geen ander vak op school een transformatie doorgemaakt, zowel vakinhoudelijk als didactisch. Althans, dat is mijn ervaring. In dit artikel breng ik zowel de ervaringen van twee leerlingen als mijn eigen ervaringen ter sprake. Zoals de titel al aangeeft, hier spreekt een leraar die dankbaar is dat hij mag lesgeven aan én mag leren van leerlingen. Overigens mag ik jaarlijks ook heel veel gastlessen geven van groep 1 tot en met 8 op onze katholieke basisscholen: ook dat is me al 15 jaar lang een grote vreugde! Soms weten leerlingen na 10 jaar nog stukken van (Bijbel)verhalen die ik hen ooit heb mogen vertellen.

Leerlingen leren denken in perspectieven

De methode die op het d'Oultremontcollege gebruikt wordt heet *Perspectief*. Deze methode doet haar naam eer aan, omdat zij leerlingen leert om jezelf, de mensen en de wereld om je heen vanuit verschillende perspectieven te bekijken. Hier ligt een wezenlijk verschil met de godsdienstlessen van vroeger: GL is principieel multireligieus van opzet of beter gezegd, de insteek is levensbeschouwelijk van aard. Binnen dit kader komen in de onder- en bovenbouw allerlei herkenbare levensthema's aan bod, van 'Anders', 'Agressie en geweld', 'Arm en rijk' tot 'Je lichaam, je leven'. Dit biedt goede ingangen tot gesprekken en zelfreflectie (dit alles vindt zijn uitwerking in een meestal zeer verzorgd A4-werkschrift). Het citaat van de volgende leerling maakt dit naar mijn idee goed duidelijk:

"Ik vind Godsdienst-Levensbeschouwing een waardevol vak. Dat heeft te maken met een aantal dingen. Ten eerste: door dit vak ga je met verschillende perspectieven naar dingen kijken, daardoor krijg je een beter inzicht in bepaalde dingen. Ten tweede: de hoofdstukken bevatten veel informatie, niet alleen voor dit vak, maar ook voor andere vakken. Ten derde: het vak wordt op een goede manier uitgelegd. Dat komt niet alleen door het boek, maar ook door de leraar. Mijn leraar heeft duidelijk veel ervaring met dit vak. Ik heb hem nu al 4 jaar, maar toch blijf ik dingen van hem leren. Mijn conclusie is dus dat het vak én de leraar van zeer goede kwaliteit is. Met vriendelijke groet, (leerling 4e klas).

Twee perspectieven

Het vak GL heeft wat mij betreft twee aanvullende invalshoeken. Enerzijds het persoonlijke beleven en anderzijds de gestolde ervaringen van de grote tradities. Ik vind het altijd een uitdaging om die twee polen op elkaar te betrekken. Om te laten zien hoe achter de grote verhalen persoonlijke geschiedenissen zitten, die vaak heel herkenbaar zijn. Zo merk ik dat er een grote openheid bestaat voor **Bijbelverhalen**, mits die herkenbaar verteld worden. Ook zie ik het als een uitdaging om de spirituele snaar in verhaal én in leerlingen te raken. Dat dit regelmatig lukt, vervult mij met dankbaarheid. Dan wordt het diep stil in de klas: we staan op heilige grond. Orde- en motivatieproblemen komen dan ook bijna niet voor, terwijl ik toch veel maakwerk van de leerlingen verwacht. Maar uiteindelijk gaat het mij om bij te dragen aan het vermogen tot zelfreflectie. Feiten vergeten ze toch wel (al blijven sommige verhalen jaren hangen), maar echt inzicht blijft (hopelijk) bij. Het volgende citaat maakt dat mooi duidelijk en zonder het te weten loopt hij vooruit op het levensvisiewerkstuk dat leerlingen in de bovenbouw havo-vwo als Praktische Examenopdracht dienen te maken:

“Ik vind godsdienst-levensbeschouwing een leuk vak. Je moet namelijk heel persoonlijke vragen beantwoorden die normaal (daarmee bedoel ik in de maatschappij of bij andere vakken) niet aan je gesteld worden. Hierdoor leer je jezelf beter kennen, want je wordt continu met jezelf geconfronteerd, waar je voor staat, waarin je gelooft. Je moet door de vragen ook naar het leven kijken en daarover filosoferen en dat vind ik heel mooi en leuk. Je moet over veel dingen nadenken; wat je ervan vindt, waarom en daardoor leer je jezelf beter kennen wat ervoor zorgt dat je bewuster van jezelf wordt en bewuster van je leven wordt. Zo schrijf je (ik tenminste) jezelf eigenlijk op papier en dat vind ik heel speciaal; onomschrijfbaar gewoon. Dat maat LB een heel bijzonder vak.” (Tommy Rossen, leerling klas 4 Gymnasium).

Levensvisiewerkstuk

Om op het Levensvisiewerkstuk terug te komen dat leerlingen in klas 4 maken, vrijwel alle leerlingen geven al meer dan 10 jaar aan

dat een bijzondere ervaring te vinden. Ieder jaar ploeg ik me door de zeer persoonlijke verhalen heen en voorzie ik ze van mijn opmerkingen. Daar gaat gruwelijk veel tijd in zitten, maar dat wordt dan ook zeer gewaardeerd. Vaak schrijven ze dat dit het eerste werkstuk is waar ze echt wat van hebben geleerd.

Inmiddels is er een traditie van vertrouwen opgebouwd, men weet dat het én diepgaand gelezen wordt én veilig is. Dat helpt leerlingen meestal over de drempel om ziel en zaligheid aan papier toe te vertrouwen. In de slotbeschouwing geven ze vaak aan dat het niet alleen een zeer bijzondere ervaring was, maar dat hun kijk op hun eigen leven ook verdiept en soms zelfs veranderd is. Dan is mijn missie geslaagd.

Van harte wens ik alle leerlingen (zijn wij niet allen leerlingen van de Heer?) een Zelig Kerstfeest en een Gezegend Nieuwjaar toe!

Flitsen(d)

Uit de Lambertusflitsen

- ❖ Maar liefst 15 jongeren uit onze parochie en buurtparochies hebben samen met pastoor Hedebouw meegedaan aan de Wereldjongerendagen in Madrid. Het werd een onvergetelijke gebeurtenis waaraan iedereen veel plezier beleefde. Moe, voldaan en gezegend keerden de jongeren veilig terug naar Nederland.
- ❖ Oud-Drunenaar en missiepater Jos van Rooij vierde in juli zijn 45-jarig priesterschap in het Indonesische Makasar. Het werd een prachtig en verdiend feest voor Jos die zijn hart heeft verpaid aan de mensen van Indonesië. Noor en Herman Peters uit Drunen overhandigden hem persoonlijk gelukwensen vanuit onze parochie. Dit waardeerde hij enorm.
- ❖ Op 22 augustus 2011 is te Heesch overleden onze oud-pastoor Piet van Heeswijk. Hij was werkzaam in de parochies St. Lambertus en St. Jozef van 1970 tot en met 1991. Als

parochiegemeenschap kijken wij in dankbaarheid terug op zijn werkzaamheden en zorg in Drunen. Dat hij mag rusten in vrede.

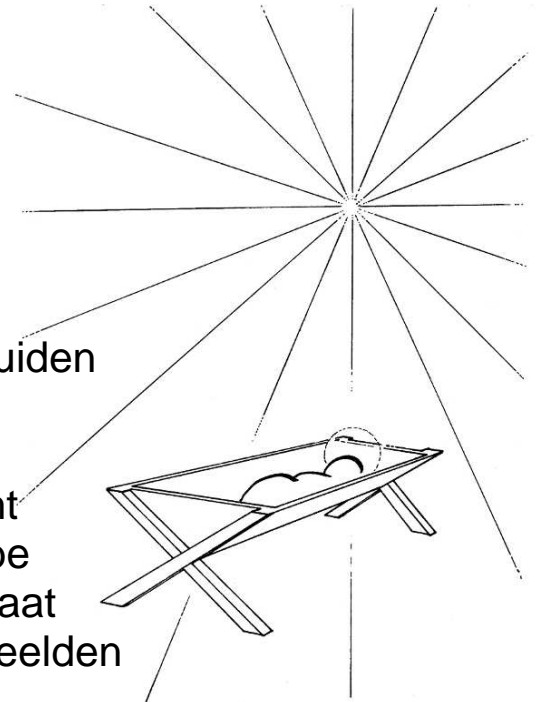
- ❖ De vrouw van pastoraal medewerker Ies van der Linden, Marga, heeft samen met de penningmeester van onze parochie Arnoud van Hulten een Koninklijke Onderscheiding ontvangen. Beiden zijn benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau. Dit vanwege hun verdiensten voor kerk en samenleving. Marga en Arnoud, proficiat!
- ❖ De sacristie van Elshout is helemaal opgeknapt. Daar hebben Jan Snijders, Wim Klerks en Gerard Vermeer voor gezorgd. Alles ziet er weer als nieuw uit. Eigenlijk jammer dat de ruimte door de meeste van ons niet of nauwelijks wordt bezocht.
- ❖ In het weekend van 3 en 4 september nam kapelaan Harold van Overbeek afscheid van onze parochie. Het werd een waardig en heel gezellig afscheidsfeest. Harold werkt nu samen met oud-pastoor Ron van den Hout in de zeven parochies van de Bommelerwaard met als thuisbasis Hedel. Overigens is pastoor Van den Hout inmiddels benoemd tot vicaris van het bisdom Den Bosch!
- ❖ Pastoor Dieter Hedeboom en diaken Albert Soeterboek hebben er met ingang van 20 november 2011 de Bernse Maasparochies als werkgebied bij gekregen. Heusden, Herpt en Hedikhuizen zijn gekoppeld aan Drunen-Elshout. Eén priester en één diaken die vier kerken moeten bedienen is geen kleinigheid.
De viering op zaterdag in de Lambertuskerk is voortaan om 17.00 uur, zodat de pastores de ruimte hebben voor vieringen in de kerk van Heusden of Herpt.
De Heilige Mis op dinsdag in Drunen is vervallen. Dit geeft de pastores de ruimte een viering te verzorgen in Zorgcentrum St. Antonius te Heusden.
Voor de zondagen blijft in Drunen en Elshout alles hetzelfde! Hier zijn namelijk de meeste kerkbezoekers te vinden.

- ❖ Er is inmiddels een nieuwe werkgroep actief die zich bezighoudt met het maken van kaarten. Parochianen maken kaarten voor anderen om ze zo blij te maken en op die manier een steentje bij te dragen aan de opbouw van onze parochiegemeenschap. Eén keer per drie weken komt de werkgroep op de woensdagmiddag bijeen.

Bethlehem is niet zo ver

Van de Werkgroep Mariabedevaart

Het is weer kerstfeest en de klokken gaan luiden
De mensen zingen devoot "Stille Nacht"
Zal het wonder nu werkelijkheid worden
waarop de wereld blij en in vervoering wacht
Het tere sprookje van een Kindje in de kribbe
Is uitgegroeid tot een roman van groot formaat
De kleine handen die met goud en mirre speelden
Zijn aan het kruis gehecht in tomeloze haat.

Het kleine kindje, dat alleen maar kon sluimeren
Door Maria in een kribje van stro neer gelegd
De herders en koningen zijn niet weg te denken
De aarde is rustig en zonder gevecht
En daarom op zoek naar vrede in Bethlehem
Maar steeds loopt men de weg daarheen verkeerd
Je hebt als mens, steeds tastend in de juiste richting
Je al zo dikwijls in de dichte mist bezeerd.

Als dit kleine kindje de weg zou kunnen wijzen
Dan is het verlangende doel zo heel dichtbij
Want ... Bethlehem is niet zo ver als je zou denken
Het ligt nog altijd in het hart van jou en mij.

KLEURPLAAT

De volgende Kerkwijzer ontvangt u net voor Pasen 2012.

Inleveradressen voor reacties of kopij voor het volgende blad:

Pastorie te Drunen
Raadhuisplein 2

Pastorie te Elshout
Kerkstraat 35

U kunt ook e-mailen naar: parochie@parochiedrunen-elshout.nl

Bezoek eens onze website op: www.parochiedrunen-elshout.nl

Rekeningnummers Parochie: Postbank 10.93.087

Rabobank 11.26.04.064

Rekeningnummer voor storten kerkbijdrage 11.26.05.303

Stelt u prijs op een bezoek van één van de pastores? Neemt u dan gerust contact op met het secretariaat, tel. nr. 37 22 15.

Tarieven voor Drunen en Elshout per 1 januari 2012

Misintentie	10,=
Huwelijksviering	350,=
Huwelijksjubileum	125,=
Doop	50,=
Uitvaart	430,=
Uitvaart van een kind	100,=
Crematie met priester / diaken	200,=

Avondwake kan alleen als er ook een kerkelijke uitvaart (begrafenis/crematie) is via de parochie. Een avondwake is bij een uitvaart (begrafenis/crematie) inbegrepen.

De redactie van de Kerkwijzer wenst u...